De onderstaande brief en het eenmaal afgedrukte gedicht kregen we van de gevangenispredikanten Ds. De Waard en Ds. Eerbeek.
We zijn dankbaar dat we hen namens u zo'n groot bedrag beschikbaar konden stellen. En dat zij er blij, ja ontroerd door zijn, klinkt duidelijk door in hun brief.

Onder het motto "Geef ze wat goeds in handen" heeft de BKV een actie gevoerd voor lektuur in de gevangenis. De opbrengst heeft ons verwachtingen verre overtroffen. Een bedrag van f 63.000,- is door de contributies van de BKV bijeengebracht.
Wij hebben deze tegels steen als een bemoediging bij ons werk ervaren.
Het gevangenispastoraat staat in het teken van de verbondenheid tussen de kerk binnen en buiten de gevangenis. De actie heeft aan deze verbondenheid bijgedragen. Dat stemt tot dankbaarheid. Het beschikbare fonds vormt een stevige basis om aan de vraag naar bijbels, lektuur en posters te kunnen voldoen.
Velen ervaren in de gevangenis de betekenis van het evangelie. Dat woord mogen we doorgeven en in verbondenheid beleven.

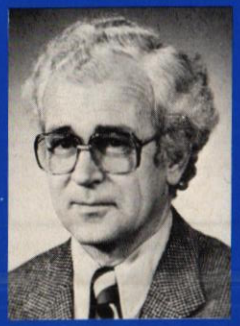

J. de Waard

J. Eerbeek

Gedicht van een verslaafd meisje

O heroine, hei van mijn leven
wat bracht me er toe mijn gezondheid te geven?
Wat gaf je terug voor het geld dat ik stal,
plezier, ontspanning, genot?
Je geeft niets van dat alles, ik voelde me rot.
Maar toch blijf je roepen, je brengt me in verleiding.
Maar geef je nu echt de ware bevrijding?

Slechts dood en verderf is al wat je schenkt;
er is niets anders waar je nog aan denkt.
God, geef me kracht om te zeggen:
„Ik heb je niet nodig, voor mij is jouw kick nu echt overbodig."
Een einde als velen, laat mij dat ontlopen,
en help me op de bevrijding hopen.

'k Zal doen wat ik kan om jouw roep te vermijden,
mezelf nu uit jouw dwang te bevrijden.
God geef me de kracht die drang te bedwingen,
zodat men voor mij geen Ave Maria moet zingen,
nog voor ik een werkelijk doel heb gevonden.
God vergeef al mijn vroegere zonden
en laat me voelen wat leven betekent.

Geen roes door een shot, ik wil niet kapot
maar leven als anderen, ook met zorgen en pijn.
Maar dan kan ik zeggen: zelfs zorgen zijn fijn.

Geschreven door Ria, na de dood van twee vriendinnen, waarvan een op de wallen en een in de cel.
Rotterdam 4 okt. 1977.